

מסכת עבודה זרה

פרק ד משנה ז

שָׁאלוּ אֶת הַזְקָנִים בְּרוֹמֵי, אֲםִין רְצׂוֹנוּ בַעֲבוֹדָה זָרָה, לְמַה
אִינּוּ מַבְטָלָה. אָמְרוּ לְהֽוֹ, אַלּוּ לְדָבָר שָׁאיָן צְרָה לְעוֹלָם בּוֹ קַיִם
עוֹבָדִין, קַיהֲ מַבְטָלָן. בְּרִי הַן עוֹבָדִין לְחַטָּאת וְלְלַבָּנה וְלְכֹוכְבִים
וְלְמַזְלּוֹת. יַאֲבֹד עַוְלָמוֹ מִפְנֵי הַשׁוֹטִים. אָמְרוּ לְהֽוֹ, אִם כֵּן, יַאֲבֹד
דָבָר שָׁאיָן צְרָה לְעוֹלָם בּוֹ וַיְגִיחַ דָבָר שְׁצָרָה הַעֲולָם בּוֹ. אָמְרוּ
לְהֽוֹ, אָף אָנוּ מַחְזִיקִין יְדֵינוּ עַוְבָדִיהם שֶׁל אַלּוּ, שְׁאוֹמְרִים, תְּדַעַי
שְׁהֽוּ אֱלֹזהֹת, שְׁבָרִי הַן לֹא בְטָלוֹ: